

Vážení adoptivní rodiče, vážení příznivci a přátelé Centra Narovinu,

děkujeme vám za obrovskou podporu, kterou jste směřovali dětem i jejich rodinám v Keni v období pandemie. Naše životy se ze dne na den změnila a dostaly nový rozměr, byla to velká výzva pro nás všechny. Věřím, že to mělo smysl a že jsme „zaslechli“ sami sebe... Přesto jsme moc rádi, že vám můžeme opět poslat materiály od dětí z Keni a sdílet s vámi novinky z naší činnosti.

A co najdete v tomto bulletinu? Sdílíme zpětnou vazbu ze sbírek na podporu kliniky Ostrova Naděje a také na záchranné potravinové balíčky. Představujeme další dobrovolníky z Keni a České republiky a také novou posilu v nairobské kanceláři Lindu. Z Ostrova Naděje přinášíme další zkušenosti studentů,

kteří prošli vzděláváním v naší škole... A Ruth má opět úsměv na tváři.

Vzpomeňte si prosím na náš Férový obchůdek a dárky s příběhem při plánování dárečků pro své blízké, zaměstnance či firemní partnery. Děkujeme.

Přejeme vám poklidný zbytek roku a těšíme se, že se s vámi osobně potkáme na tradičních listopadových a prosincových festivalech, trzích a jarmarcích.

Za Centrum Narovinu

Simona Heřtusová

simona.hertusova@adopceafrika.cz

Startujeme nový projekt

ADOPCE UČITELŮ

Podpora jednoho kvalitního učitele je zároveň podporou mnoha dětí.

**Pomůžete nám podpořit ty naše
v Ostrově Naděje?**

Více info na www.adopceafrika.cz

Férový obchůdek dárky s příběhem

Kdo tvoří tým Centra Narovinu? Představujeme dobrovolníky v ČR a v Keni

Moje jméno je Alena Tabet. Vždycky říkám, že to je jako "tablet" bez "l", a to už si mě každý zapamatuje. U příjmení mi chybí -ová, protože manžel je cizinec a za hranicemi jsme spolu strávili spoustu let. V Africe jsem přes různé organizace podporovala tři děti, ale vždycky jsem chtěla přispět i jinak než penězi. Jenomže na dálku to prostě nebylo možné, dokud jsem nenarazila na Centrum Narovinu a práci dobrovolné koordinátorky. Nejlepší na ní je vidět, kolik lidí má dobrou vůli. Třeba i teď v době koronavirové krize, kdy jsme asi všichni přepokládali, že se zastaví nové adopce, se našel nový rodič pro jednu z "mých" holčiček a velká část rodičů poslala i peníze navíc na potraviny pro děti a jejich rodiny (jeden rodič přispěl tak pěknou částkou, že jsme se radši ujistili, že to není omyl). Při své práci komunikuju s rodiči. Tu keňskou část příběhu jednotlivých adopcí znám zprostředkovaně z fotek, ze studijních výsledků dětí nebo z výpisů poskytnuté zdravotní péče, ale úplně mi to stačí k pocitu hraničícím s jistotou, že těch pár hodin týdně, které této práci věnuju, je čas dobře investovaný.

Právě jsme se přestěhovali z horkého Zálivu domů na Moravu. Ráda bych dál učila angličtinu jako dosud, ale bůhví, jak to nakonec dopadne. Třeba budu dělat něco úplně jiného. V každém případě, u práce koordinátorky zůstávám.

Dobrý den, jmenuji se Jana Buláková. Pocházím z Telče, ale nyní žiji s přítelem v Praze, kde studuji latinu a klasickou archeologii. Co mě přivedlo k zájmu o Afriku a k Centru Narovinu? Vlastně nevím – pamatuji se, jak jsem už jako malá

střádala peníze do kostela na sbírku pro africké děti. Když jsme se před pěti lety s mými rodiči rozhodli adoptovat dvě děti z Keni, vybrala jsem Centrum Narovinu. Protože se mi spolupráce osvědčila, rozhodla jsem se později sama přispět svou troškou k fungování Centra jako dobrovolná koordinátorka. A tak již třetím rokem „dohlížím“ na část databáze adoptovaných dětí a snažím se být k dispozici adoptivním rodičům, co se týče jejich dotazů, vyřizování plateb a podobně. Je radost při tom vidět, kolik lidí má zájem pomáhat těm, kteří to tolik potřebují. Dětem z Keni totiž naše podpora výrazně přispívá k lepšímu životu, a to těmi nejužitečnějšími způsoby, tedy zajištěním vzdělání a lékařské péče, a nakonec i dodáním pocitu, že někdo daleko za mořem na ně myslí a přeje si pro ně to nejlepší.

Jmenuji se Gilbert Ngome. Je mi 67 let a mám 6 dětí - jednu dceru a pět synů. Mám také 12 vnoučat a 2 pravnoučata – jednomu je rok a druhému sotva 3 měsíce. Poprvé jsem začal pracovat pro Centrum Narovinu jako dobrovolník v roce 2000.

Mám na starosti 25 dětí, některé chodí na střední školu a další pak na vyšší odborné školy. Všichni jsou z jednoho kmene, který se jmenuje Warabai a pochází z pobřežní oblasti v Keni.

Ve volném čase se starám o drůbež a dívám se na fotbal. Rád bych poděkoval p. Kenovi, našemu řediteli, celé kanceláři v Nairobi, Daně a Simoně za pomoc v mnoha oblastech, kterou mi poskytují, zejména pak v oblasti dobrovolné práce. Nesmím také zapomenout poděkovat všem svým kolegům koordinátorům, se kterými si vyměňujeme nápady.

Představujeme novou posilu v nairobské kanceláři

Jmenuji se Linda Flora Odongo. V současné době pracuji v kanceláři Centra Narovinu v Nairobi v Keni a koordinuji studenty vyšších odborných škol a univerzit. Moje práce zahrnuje komunikaci a podávání informací od adoptivních rodičů studentům, organizaci a rozesílání povrzení o zaplacení školních poplatků, vybírání pololetních vysvědčení od studentů a jejich odesílání do ČR, přijímání a rozesílání balíčků pro studenty a další práce spojené s chodem kanceláře.

V roce 2017 jsem odpromovala a získala diplom v oboru Informační a komunikační technologie. Miluji technologie, proto jsem si tento kurz vybrala. Ráda pomáhám lidem, cítím se naplněná, když se mi povede někoho rozesmát

i když to, co jsem pro něj udelala, je často maličkost. Pocházím z velké rodiny šesti bratrů, čtyř sester a také bych ráda zmínila, že jsem také byla jednou z příjemkyň stipendia od podobné neziskové organizace jako je Centrum Narovinu, která zaplatila mé stipendium na univerzitě. Proto je pro mě práce v Centru Narovinu způsobem, jak splatit svůj dluh vůči společnosti, a svou práci dělám moc ráda. Někdy je to výzva, ale záleží jen na tom, že svou práci opravdu miluji.

Mým snem je vidět mladé dívky něčeho v životě dosáhnout navzdory překážkám a tomu, odkud pocházejí. Ano, možná udělaly nějaké chyby a pokazily si život, ale tím by to přece nemělo skončit. Věřím, že mladé dívky jsou schopné změnit svou generaci, když dostanou šanci, a to je to, co se mi na Centru Narovinu líbí nejvíc – jeho cíl, dávat šanci těm, které společnost odstavila na druhou kolej.

Klub přátel adopce

Z účtu Klubu přátel adopce, kam lidé mohou přispívat pravidelnou i nepravidelnou částkou pod v. s. 800 a kam jdou i přepłatky, které nám věnovali „adoptivní rodiče“ z ukončených adopcí, jsme v druhém trimestru 2020 (k 2. 7. 2020) podpořili celkem 28 dětí, které přišly o podporu svého dosavadního „adoptivního rodiče“. Celkem se jedná o částku 128.000,- Kč. Za věnované částky na Klub přátel adopce velmi děkujeme. Podpořené děti najdete na tomto odkazu: <https://www.centrumnarovinu.cz/content/klub-pratel-adopce>

Hana Jodasová

Dnes bychom vám rádi představili příběh Pauline a Victora...

Pro **Victora Olanu (ID 41238)** hledáme nového adoptivního rodiče, protože by rád dostudoval střední školu. K ukončení studia mu chybí dva roky. Ve studiu se moc snaží, nejvíce ho baví angličtina, svahilština a přírodní vědy – hlavně matematika a fyzika, ale také sport. Chlapec žije s babičkou v hliněném domku, pomáhá jí starat se o domácnost a během školních prázdnin a svém volnu jí také pomáhá s pěstováním plodin, jako jsou fazole, kukuřice, proso a čirok. Victor je opravdu vděčný, že může studovat a tím zlepšit svojí budoucnost. Školné na střední škole činí 5.600 Kč/220 EUR za trimestr.

Pokud byste chtěli podpořit Victora, kontaktujte prosím koordinátorku Lilien Linkovou na lilien.linkova@adopceafrika.cz

Adoptivní rodič **Pauline Odira (ID 51722)** bohužel ukončil adopci v roce 2018, proto nyní hledáme nového, který by dívce pomohl. Pauline měla těžké dospívání, od narození je HIV pozitivní a během základní školy trpěla mnoha nemocemi - měla úplavici, malárii a bakteriální meningitidu, kvůli které musela i přerušit školu a léčit se. Naštěstí má hrazené zdravotní pojištění, které jí umožňuje absolvovat vyšetření a hradit potřebnou lékařskou péči. V posledních dvou letech se její zdravotní stav zlepšil. Pauline žije se svými sourozenci a s maminkou v hliněném domku, její otec zemřel, a proto je jejich příjem velice nízký.

V roce 2020 nastoupila do 1. ročníku střední školy na Rusinga Island. Vzhledem k tomu, že náklady na studium jsou na střední škole vyšší, byla by vhodná zvýšená podpora ve výši 5.600 Kč/220 EUR za trimestr.

Pokud byste chtěli podpořit Pauline, kontaktujte prosím koordinátorku Michaelu Dvořáčkovou na michaela.dvorackova@adopceafrika.cz

Zajímavé extra platby

Děkujeme všem adoptivním rodičům za obrovskou podporu dětí a jejich rodin během pandemie covid-19. Celkově bylo od konce března do konce července do Keni posláno 311 extra plateb v celkové výši 1 793 311 šilinků (434 942 korun a 3 440 eur).

Primární účel většiny extra plateb byla pomoc během pandemie koronaviru. Nejčastěji se nakupovaly potraviny a platil nájem. Adoptivní rodiče také poslali několik mimořádných jednorázových plateb určených na pokrytí dluhu školného, na řidičský průkaz. Další extra platby dostali mladí lidé do začátku po ukončení studia, na šaty jako dárek k narozeninám či na rybářskou síť.

Pokud také chcete pomoci „svému“ dítěti, tak mu rovněž můžete zaslat mimořádnou platbu. Pro odeslání extra platby se posílají peníze na stejný účet, na který posíláte platby za školné. Jako variabilní symbol uveďte číslo 3 + číslo „svého“ dítěte, pod nímž je vedené v databázi „adoptovaných dětí“ (tj. např. 341023). Peníze pak přeposíláme do naší nairobské kan-

celáře a tam se o ně postará keňská účetní. Částka je zcela na vás, v této nelehké situaci rodině pomůže jakýkoli příspěvek.

Alexandra Yaklyushyna

Jak studenti Ostrova Naděje hodnotí svou školu, která je jiná než běžné školy v Keni?

V posledním tištěném, únorovém bulletinu jsme vám představili příběhy Briana, Davida a Jackquen, kteří ukončili studium na střední škole Ostrova Naděje a sdíleli své zkušenosti se vzdělávacím systémem v Keni. V tomto čísle představujeme další dva příběhy...

Jmenuji se Robert Okongo a v 6 letech, v roce 2006, jsem nastoupil do mateřské školky. Byli jsme zapojeni do mnoha aktivit, jejichž cílem bylo pomoci nám rozvinout náš anglický jazyk. Mezi mé oblíbené aktivity patřilo čtení příběhů a vyprávění.

Rok 2007 znamenal konec mateřské školky. V roce 2008 jsem nastoupil na základní školu. Pamatuji si na učitele, kteří nás tehdy učili. Za zmínku stojí pan učitel Obondo, který byl vedoucím učitelem. Byl to jeden z těch, pro kterého bylo velmi obtížné ztotožnit se se školní politikou nenásilí. V roce 2009 se událo něco neuvěřitelného. Pan Obondo svolal shromáždění v neobvyklý čas – během výuky. Já byl tehdy ve 2. třídě. Pamatuju si, že si jako obvykle nesl svou rákosku v pravé ruce a v levé zvonek. Na našich tvářích bylo vidět, že jsme se báli a byli jsme zvědaví, co ho přimělo svolat shromáždění uprostřed vyučování. Řekl, že nás svolal, aby nás informoval o tom, že se změnil a že přinesl rákosku, aby se ve škole skončovalo s tělesnými tresty a násilím. A udělal to skvěle. Zavolal jednoho studenta, kterému předal rákosku a nařídil mu, aby šel a vyhodil ji do záchodu na znamení konce násilí. A skutečně, ten den oficiálně skončilo fyzické násilí na naší škole. Byla to dobrá zpráva! Zpráva, kterou jistě všichni sdělili doma.

Když se tato zpráva dostala k rodičům, byla přijata s velkým odporem – jak by toto bylo možné? To se nikdy nestalo! Nebo má škola v úmyslu zkazit naše děti? Mnoho rodičů si položilo obdobnou otázku. Nejsem si jistý, jestli někdy dostali odpověď, ale co vím, je, že někteří spolužáci byli kvůli této skutečnosti přesunuti do jiných škol. Pro ostatní rodiče, jako pro ty moje, to byla příležitost. Příležitost vyzkoušet učení bez násilí.

Tím, že naše škola zrušila tělesné tresty ve společnosti, která prakticky spojovala úspěch s násilím, z nás učinila nepřátele

lidu. V ten moment jsme my, žáci této školy, byli vnímáni jako nedisciplinovaní. Na cestě domů se nám lidé vysmívali a odsuzovali nás, i přestože k tomu neměli skutečný důvod. Dle jejich názoru byly děti ukázněné, jen pokud jim hrozil výprask!

Rok 2013 byl rokem, kdy jsme společnosti mohli dokázat, že se mýlí. Byl to rok, ve kterém třída naší základní školy vůbec poprvé absolvovala státní zkoušku. Venku v komunitě zavládlo očekávání. Všichni byli zvědaví na naše výsledky. Pravděpodobně očekávali selhání. Jakmile přišly výsledky, vzalo jim to dech. Vedlo se nám dobře. Průměrně jsme získali 301 bodů z 500. To stačilo na to, aby se komunita na chvíli uklidnila. Z asi dvaceti škol se naše škola umístila nejlépe. V roce 2015 moje třída absolvovala státní zkoušku. Také jsme prošli. Náš ročník byl ale něčím zvláštní. V tom roce probíhala stavba střední školy. Byli jsme tak první žáci, kteří do ní následující rok nastoupili.

V roce 2016 jsem nastoupil na střední humanistickou školu jako jeden z prvních studentů. Spousta věcí se zde dělala jinak. Svoboda, kterou jsme měli v naší škole, byla ve společnosti nepřijatelná. V důsledku toho jsme se během čtyř let střední školy potýkali s mnoha výzvami. Naše škola například povoluje používání elektronických zařízení, jako jsou telefony (s určitým omezením), svobodu zvolit si jakýkoliv slušný oděv dle vlastního výběru namísto školní uniformy, za kterou si na některých školách účtují vysoké, pro mnohé nedostupné ceny. Povoluje opustit školu, když je potřeba, a vrátit se zpět v domluvený čas. Naše škola navíc vytvořila prostředí bez násilí pro všechny tak, aby mezi učitelem a studenty nepanoval strach. V důsledku toho se studenti nebojí říkat své názory, protože za ně nebudou posuzováni nebo trestáni.

Po všech letech plných výzev přišel rok 2019 – rok poslední. I přestože jsme našli i jiné způsoby, jak komunitu přesvědčit o smyslu našeho způsobu vzdělání, nepodařilo se nám to úplně. Téma jejich diskuze bylo: „Uvidíme, jak se jim povede v závěrečné zkoušce“.

Délka zkoušky byla přesně 28 dní. V první den zkoušek se supervizor, který byl poslán vládou, aby dohlížel na zkoušky, neukázal, protože nás vnímal jako nedisciplinované studenty, kteří by ho dostali do průšvihů a ztratil by kvůli nim práci. Měli jsme starosti, protože kdybychom neměli supervizora, znamenalo by to konec zkoušek a opakování celé střední školy. Naštěstí po půl hodině, kdy měly být zahájeny zkoušky, přivedli jiného supervizora. Byl malý a vypadal krutě. Hrozil nám, že zkoušky neuděláme, pokud budeme neukázněni. Naštěstí po dvou dnech spolupráce zjistil, že jsme ti nejukázněnější studenti, které kdy viděl. Zkoušky jsme úspěšně udělali.

Po dvou týdnech byly výsledky zkoušek zveřejněny. Naše škola byla druhá nejlepší na ostrově. Vedla si nejlépe v celé podob-

lasti (Sub County) v počítačích, zeměpisu a fyzice. Sám jsem dostal známku B+ a připojil se tak ke čtyřem studentům, kteří dosáhli automaticky univerzitního stupně.

A dnes? Dnes se těším, až nastoupím na univerzitu. Stále si vážím učení a snažím se jít příkladem pro ty, kteří na naší škole již studují, anebo pro ty, kteří do ní teprve nastoupí.

Jmenuji se Onyango Sherry Sharon. Třináct let jsem studovala na humanistické škole. Předtím jsem chodila do Kageno a Kamasengre, bydlela jsem u babičky a dědy a problémy s nedostatkem peněz na školu a živobytí byly na denním pořádku. Avšak to se změnilo, když jsem začala chodit do humanistické školy. Dostala jsem možnost být součástí programu adopce, bydlela jsem v sirotčinci, kde jsem potkala svoji novou rodinu. V sirotčinci jsme dostávali vše jako například oblečení, polštář a peřinu a další potřebné věci, které si moji prarodiče nemohli dovolit. A taky jídlo tady bylo vynikající.

V předchozích školách probíhala výuka v mém rodném jazyce, ale tady bylo vše jinak. Tady jsme se učili v angličtině a za pouhý rok jsem byla schopna mluvit plynule anglicky i se svými kamarády. Začátky nebyly vůbec jednoduché. Výsledky mé první zkoušky byly nejhorší ze třídy. Byla to dlouhá cesta, ale po pár letech jsem patřila mezi nejlepší ve třídě. Velkou roli hrálo to, že všechny učební pomůcky jako knihy, psací potřeby a další nezbytné učební materiály, na které naše rodiny neměly prostředky, jsme dostávali ve škole.

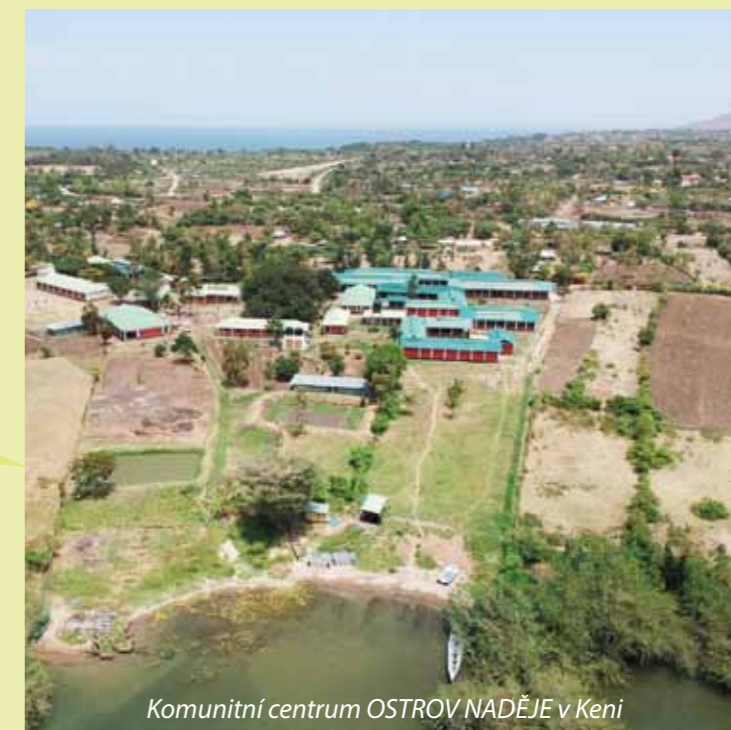
Měla jsem také možnost poznat a rozvíjet svůj skrytý talent na divadlo a hudbu. Dostala jsem příležitost hrát divadlo při různých příležitostech. V šestém ročníku jsem vyhrála diplom Nejlepší herečka v celé oblasti Homabay. Moje studium nebylo pouze o učení se z knížek, ale také o sebepoznání a objevení mého skrytého talentu. V roce 2015 po velké zkoušce K.C.P.E. (státní závěrečná zkouška po dokončení základní školy) jsem

byla se svými 327 body mezi nejlepšími ve třídě. V roce 2016 jsem se na základě svých výsledků rozhodla nastoupit na střední školu a pokračovat ve studiu další čtyři roky na škole, kterou jsem si oblíbila.

Občas jsme zažívali i nelehké časy, jako třeba když jsme neměli školní uniformy a lidi z vesnice nás pomlouvali, ale my jsme nikdy neztratili naději. Během svého studia jsem se také zúčastnila soutěže Miss Rusinga 2019 a zvítězila, byla jsem velice pyšná a šťastná.

Poklidné prostředí, volnost a zodpovědnost, kterou nám ve škole dávali, byly součástí výuky. Měli jsme možnost vyjádřit své postoje a názory, a to bez jakéhokoliv násilí. To bylo pro nás novinkou, jelikož jako děti jsme ve vesnici zažívali i fyzické tresty.

Všem, kteří studují na humanistické škole, a těm, kteří o studiu zde uvažují, přeji hodně štěstí a ráda bych vám vzkázala, že to bylo nebo bude nejlepší rozhodnutí, co jste udělali. Rozhodnutí, které vám pomůže splnit vaše sny.

Komunitní centrum OSTROV NADĚJE v Keni

DARUJME VZDĚLÁNÍ

Pošlete trvalou dárcovskou SMS ve tvaru

DMS TRV OSTROVNADEJE 30
DMS TRV OSTROVNADEJE 60
DMS TRV OSTROVNADEJE 90

na telefonní číslo **87 777**

Každý měsíc Vám bude automaticky odečtena částka 30, 60 nebo 90 Kč, až do doby, kdy se rozhodnete příkaz zrušit. www.darcovskasms.cz

Pošlete jednorázovou dárcovskou SMS ve tvaru

DMS OSTROVNADEJE 30
DMS OSTROVNADEJE 60
DMS OSTROVNADEJE 90

na telefonní číslo **87 777**

Cena DMS je 30, 60 nebo 90 Kč.
Více na www.darcovskasms.cz

Děkujeme za finanční příspěvky do sbírek

Sbírka na záchranné potravinové balíčky

Do 5. srpna se v rámci sbírky vybralo 140 808,- Kč. Celkem se podpořilo 1635 dětí. Potravinovými balíčky jsme také podpořili 21 učitelů v partnerské škole Ngando Preparatory School a 9 dobrovolných koordinátorů, kteří se ocitli v nouzi a bez jakékoliv finanční podpory. Celkem se nakoupilo: 10 900 kg pečící mouky (Chapati flour), 39 240 kg kukuřičné mouky (Ugali Flour), 54 000 kg kukuřice (Ugali), 5 450 kg rýže, 6 650 litrů oleje na vaření. Jedná se o hlavní potraviny pro mnoho keňských domácností. Nákupy se realizovaly v 10 slumech ve městech Nairobi, Mombasa a Kisumu. Dále ve více než 17 menších městech a 46 vesnicích po celé Keni.

Máme radost, že jsme společně s nairobskou kanceláří i dobrovolníky v Keni zvládli ihned zareagovat a sbírku realizovat. Nákup potravin byl opravdu tou nejdůležitější pomocí, kterou jsme mohli v období pandemie dětem a rodinám v Keni poskytnout.

Sbírka je stále aktuální, příspěvky můžete zasílat na sbírkový účet v ČR v CZK číslo: 107-6829480277/0100, účet na Slovensku v EUR: 4001055909/7500 (IBAN: SK1375000000004001055909, BIC/SWIFT: CEKOSK BX), účet v ČR v EUR (příspěvky ze zahraničí, SEPA platba v EUR): 35-3076360217/0100 (IBAN: CZ5001000000353076360217, BIC/SWIFT: KOMBCZPPXXX).
Variabilní symbol na záchranné potravinové balíčky: 200

Sbírka na podporu kliniky Ostrova Naděje

Do 5. srpna se ve sbírce vybralo 138 502,- Kč. V první fázi bylo realizováno: 1) Nákup chemikálií a výroba antibakteriálního mýdla na mytí rukou. 2) Nákup kanystrů na vodu s kohoutkem, aby bylo možné připravit více míst na mytí rukou nejen v areálu Ostrova Naděje, ale i ve vesnici. 3) Nákup dalších kyslíkových bomb a příslušenství, aby bylo možné pomoci více pacientům. 4) Nákup léků – především paracetamol, antibiotika a antivirotika. 5) Nákup dostupných ochranných pomůcek – masky, jednorázové rukavice, obleky a teploměry na dálku. 6) Nákup látky, ze které se začaly šít roušky.

Ve druhé fázi byla realizována dodávka ochranných a zdravotních pomůcek z Číny. K dispozici pro zdravotnický personál kliniky Ostrova Naděje je 1000 ks respirátorů KN95, 125 kusů ochranných štítů, 100 ks kompletních ochranných oděvů, 2000 ks chirurgických masek a 8 000 ochranných rukavic.

Celý personál kliniky je za toto vybavení mimořádně vděčný, protože ochranné pomůcky chybí ve všech nemocnicích, v Keni je není možné sehnat a vláda v tomto bodě úplně selhává.

Sbírka je stále aktuální, příspěvky můžete zasílat na sbírkový účet v ČR v CZK číslo: 107-6829480277/0100, účet na Slovensku v EUR: 4001055909/7500 (IBAN: SK1375000000004001055909, BIC/SWIFT: CEKOSK BX), účet v ČR v EUR (příspěvky ze zahraničí, SEPA platba v EUR): 35-3076360217/0100 (IBAN: CZ5001000000353076360217, BIC/SWIFT: KOMBCZPPXXX).

Variabilní symbol na podporu kliniky: 910

Sbírka pro Ruth byla úspěšná, dívka je uzdravená

Ve sbírce, která začala v lednu 2020, bylo vybráno dostatek financí na celkovou léčbu rakoviny dívky včetně všech potřebných výdajů (pobyt v Nairobi po celou dobu léčby, cestovní výdaje, strava atd.). Ruth podstoupila od února do července celý proces chemoterapie a radiotherapie. Na konci srpna jsme z Keni obdrželi úžasnou zprávu. Ruth byla na celkovém vyšetření a výsledky potvrdily, že je uzdravená.

Děkujeme všem, kteří přispěli na její léčbu, mentálně ji po celou dobu podporovali a mysleli na ni. Ruth má opět úsměv na tváři a těší se na návrat do školy.

Spolupráce s Centrem Narovinu

Jsme základní malotřídní škola Stolany, 4 km od Chrudimi. Od jara 2019 spolupracujeme s Centrem Narovinu. Během prvního roku jsme vybrali pro tuto organizaci knihy a výtvarné potřeby v hodnotě 6 000,- Kč, adoptovali 10letou dívku, které přispívá-

me ročně 7 200,- Kč na školné. Díky štědrosti všech pedagogů a některých rodičů mohla od 1. 1. 2020 dívka zpět do školy. Také

jsme podpořili Férový obchůdek, kde 100 % výtěžku jde zpět dětem z Ostrova Naděje v Keni. Férový obchůdek u nás vydělal neuvěřitelných 14 100,- Kč. Na konci roku 2019 probíhal na naší škole „Obrácený adventní kalendář“ pro keňské děti, který vymyslela a připravila paní vychovatelka. Každý den jsme vylosovali jednoho žáka, který dostal andílka se vzkazem, jakou drobnost má donést (např. tužky, pastelky...). V lednu 2020 jsme se obrátili na spřátelné školy a organizace ve svém okolí, aby podpořili novoroční sbírku pro Centrum Narovinu i oni. Pro děti Ostrova Naděje jsme nakonec nasbírali plné auto knih, výtvarných a výukových pomůcek. Všem moc děku-

jeme za podporu. To-lik asi stručně o naší spolupráci s Centrem Narovinu. Na důkaz důvěry nám byly zaslány fotografie a videa šťastných školáků, jak využívají knihy, psací a výtvarné potřeby od nás, a v neposlední řadě certifikát.

Závěrem bych ráda zmínila ještě jednu svou osobní připomínku... Víím, že pomáhat lze i v naší republice, ale k tomuto činu mě vedla multi-kulturní výchova. Prvotní signál přišel přes africké bubeníky z Konga a následovala myšlenka, aby děti mohly poznat jinou kulturu, chudobu v těchto oblastech a s tím spojené soucítění a solidaritu. V neposlední řadě bylo důvodem ke spolupráci i prohloubení angličtiny a možnost dopisování si s adoptovanou dívkou. V příštím roce bychom rádi při pracovních činnostech a výtvarné výchově vyráběli didaktické a výukové pomůcky.

Silvie Letáčková, ZŠ Stolany

Hledáme nové dobrovolníky

Je vám blízká Afrika a rozvojové projekty podporující vzdělání a zdravotní péči? Máte 2 volné hodinky týdně? A můžete je věnovat dobrovolnické práci z domova či občasnou výpomocí na akcích?

Tak právě vás hledáme :) Pokud máte zájem, napište nám na info@centrumnarovinu.cz a my vám pošleme všechny potřebné informace... Děkuje a těšíme se na spolupráci.

